

9. Jun. 1973

FAKTA

Dato:
9. Jun. 1973

Sidetæl:
Rød blå bd 14 s. 3-6

Generelle kommentarer:
Peter Bramsen (f. 1935). Dansk
litograf der bosatte sig i Paris og blev
medejer af byens ældste
trykkeværksted Atelier Clot. I 1965
udvides trykkeriet med forlaget Edition
Atelier Clot og her udgiver Mertz i
1973 bogen La Maison Rouge + Bleu.

TRANSSKRIFTION

9-6-73.

BOG.

Jeg er igang med på Peters værksted at lave en billedbog — og uden det egentlig fra begyndelsen var hensigten er det blevet en "R+B" bog. Måske skyldes det at "R+B" ideen har optaget mig gennem så mange år at når jeg pludselig, som det var tilfældet med Peter, bliver stillet overfor en opgave griber jeg til "R+B" som et naturligt grundlag. Omstændighederne ved bogens tilblivelse er iøvrigt i denne sammenhæng uvæsentlige, det som interesserer mig er: — hvad sker når man til en ting som en bog anvender "R+B"? Der sker det, at "R+B" ved sin voldsomhed (og her også ved sin mængde) sin overskridelse, på grænsen af det Op-agtige, af farvetolerancen, sprænger bogen. "R+B" og begrebet en bog, d.v.s så og så mange samlede sider i et bestemt format, med en fortløbende udstrækning i tid og rum, "passer" ikke sammen — bogen kommer til at virke som en helt underordnet og forholdsvis neutral transport af "R+B" og dens struktur dominerer på bekostning af bogens struktur. Dette svare så udmærket til min idee med "R+B" som jo er det at farven ved sin voldsomme overdrivelse og strukturen ved sin yderliggående enkelhed, skal opløse, ophæve farvebegrebet (som koloristisk malerisk fænomen) form og strukturbegrebet som figur — tegn — tegning — således at totalsummen bliver en tilstedeværelse — en realitet — som ikke bestemmes i kraft af en eller anden malerisk æstetisk — formalisme (da hvad der i "R+B" er tilbage af en sådan sproglighed alene bruges til at ophæve — destruerer — den samme sproglighed) — det bliver således hverken en bog eller en serie billeder, men en realitet eksisterende i kraft af en yderst enkel brug af farve og struktur objektet. Farvens helt fysiske eksistens.

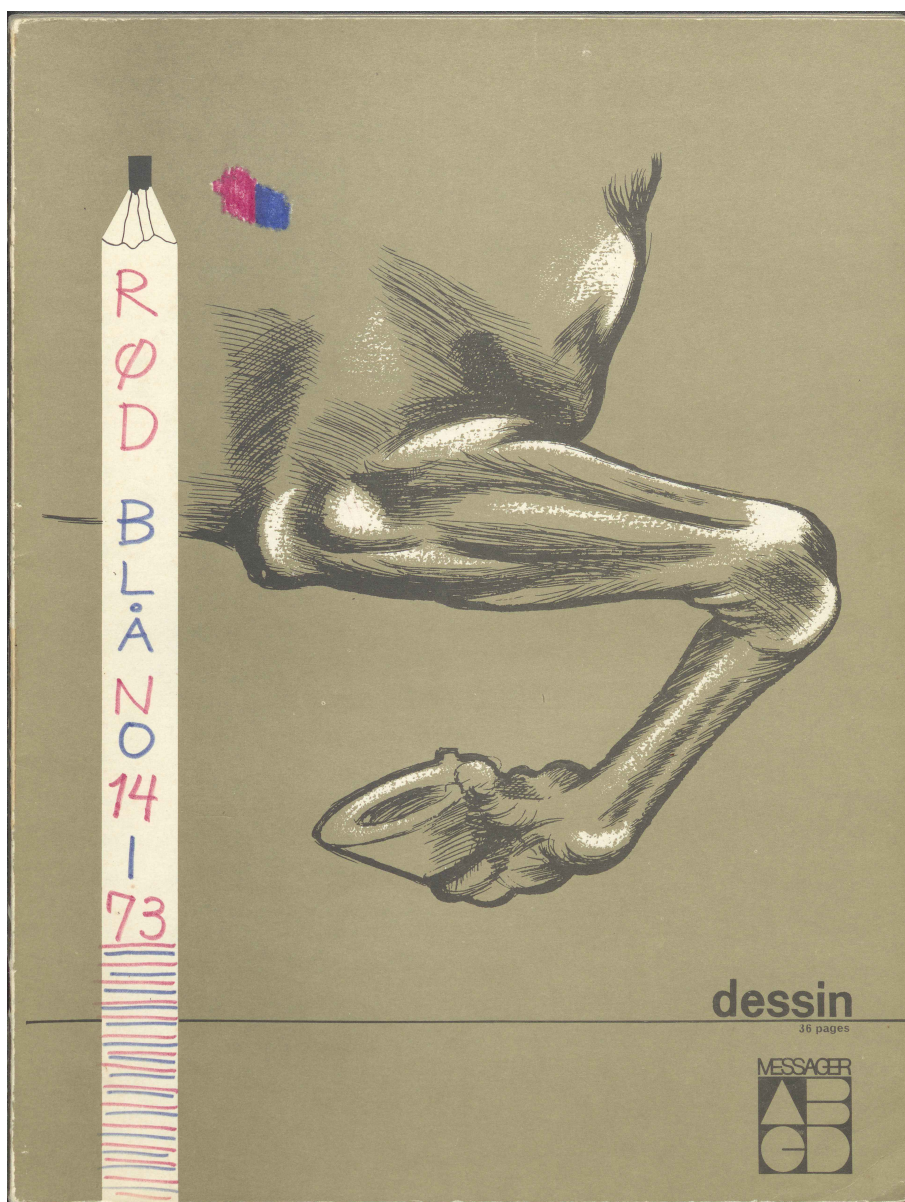
Jeg har ved dette arbejde erfaret, hvad jeg tidligere har skrevet om, at "R+B" præsentationerne, ikke uden at forråde den idee de udspringer af, under ingen omstændigheder kan anvendes udfra eller opfyldende et rent koloristisk krav, som f.eks. balancering-afvejning mellem den varme røde og den kolde blå, eller det valørmæssige sort-hvide forhold mellem de to farver ligesom fænomener som stoflig — materiel — nuancerings eller fortoningsbearbejdelse af de to arealudstrækning hver for sig og indbyrdes er i direkte modstrid med den grundliggende idee. Jeg har med andre ord erfaret at mine formodninger med hensyn til det fuldstændig underordnede i hvilke farvepar der anvendes og i hvilke materiale alene beror på de øjeblikkelige omstændigheder — tilfældigheder — og ikke har anden betydning overhovedet end en ren teknisk — og ikke kunstnerisk. Ligeledes har jeg (ikke alene i dette tilfælde, med bogen, men i alle forudgående forsøg) erfaret, at "R+B" er en formel — en arbejdskodeks — på hvilke man ikke kan basere en atelierproduktion, men som alene kan blive til fra situation til situation og alene bestemt af denne situations

aktuelle omstændigheder. Det er disse forhold, — alene —, som bestemmer hvordan “R+B” skal fungerer — og præsenteres — for atter at citerer Wittgenstein “The meaning is the use”. Det eneste som vedvarende generer mig ved “R+B” er at bestanddelene:— farven — strukturen — stammer fra malerkunstens sproglige repertoire — farve — form — således at “R+B” uvilkårligt kommer til at fremtræde som et kunstprodukt. Dette er, så vidt jeg for øjeblikket kan se, uundgåeligt. Det er så meget mere beklageligt som mine bestræbelser jo netop går ud på at undgå at fremstille produkter der hviler på det kunstneriske udseende — d.v.s øjeblikke kan identificeres som tilhørende det kunstneriske sprogområde.

Måske har jeg låst mig fast i dette punkt, for det kunne også, som tidligere nævnt, tænkes at ved denne direkte fysiske anvendelse af farve og struktur overskred og destruerede dette kunstneriske område — at den åbenlyse urimelighed i forholdet mellem de to farver og den helt betydningsløse (rent praktisk anvendte) struktur tydeligt demonstrerede modsætningen til det kunstneriske område?

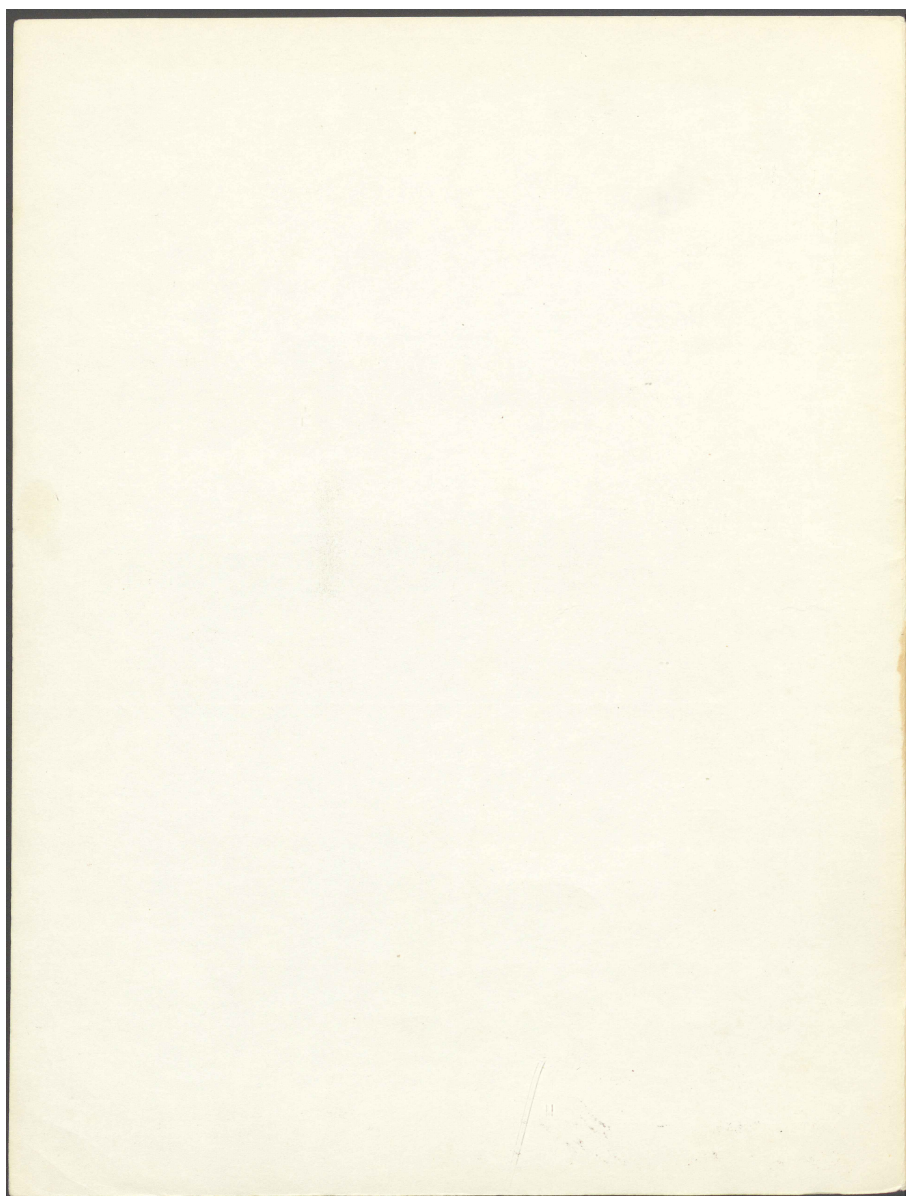
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

9-6-73.

BOG.

Jeg er i gang med på Peters værksted
at lave en billedbog - og uden
det egentlig fra begyndelsen var kon-
-sigtan a. det blev en "R+B" bog.
Måske skuldes det at "R+B" ideen
kun op tuset mig op som så mange
er at når jeg pludselig, som det
var til faldet med Peter, bliver
stillet over for en opgave og bliver jeg
til "R+B" som et naturligt opendrag.
Om stændig kedelse ved bogens lille værdi
er i øvrigt i den som man kan
uvoldsomt, det som interesserer mig
er: - hvad sker når man til en
ting som en bog anvender "R+B"?
Der sker det, at "R+B" ved sin
voldsomhed (og her også ved sin mangde)
sin overskridelse, på grænsen af det
op. udfyldt, af fjerde fuleren, sprenger
bogen. "R+B" og begynder en bog, d.v.s.
så og så mange som lide siden i et
bestemt format, med en fastholdende
udstrækning i tid og rum, "pussa" ikke
Som man - bogen kan man til at vilde
som en helt ændret og forholdsvist

neutral transport af "R+B" og dens struktur-
-der dominerer på bestemmelse af bogens
struktur. Dette svare så indeholder
til min ide med "R+B" som ju-
er den at fremme ved sin voldsomme
overdrivelse af strukturen ved sin op-
-lygende omklædning, skil og lighed, op-
-hæve fjerde begreb (som kolonistisk
-malerisk fenomen) form og strukturbe-
-grebet som figur-tegn-tegning -
således at det hele sammen bliver en
lidstede værelse - en realitet - som ikke
kan bestemmes i kraft af en eller
anden malerisk vækstsk-formalisme
(du hvad der i "R+B" er tilbage af
en sådan sproglig udtryk alene bruges til
at opføre - destruerer - den som en
sproglig udtryk) - det bliver således hvordan
en bog eller en serie billeder, men
en realitet eksisterende i kraft af en
yderst omklædning af fjerde og struktur
oljeligt. Fjerdens helt fysiske eksistens.

Jeg har ved dette arbejde en form, hvad
jeg tidligere har skrevet om, at "R+B"
presonktionerne, ikke uden at ~~fremme~~
fjerde den ide de udspringer af, under
ingen omstændigheder kan anvendes ud-
-fra eller opfyldende af rent kolonistisk
krav, ~~men~~ som f. eks en balancerings

- af vejrning mellem den varme røde og
den koldde blå, eller det valpræmæssige
sort-hvide forhold mellem de to pæne-
lige som fænomener. som støj - mutuel-
man den ige eller forberings bearbejdelse af
de to areal udstrækning ~~is~~ hvor for
sig og indlydes er i direkte mød-
- skrid med den opvendte sigende ide.
Jeg har med andre ord en formel af
mine formel minger med henseen
til det fuldstandige underordnede
i hvilke fjerde par der anvendes og
i hvor hvilke materiale alene beror
på de offe blikkelige omstandigheder -
- til fældig heder - og ikke har under
de betydning over hovedet end en ren
teknisk - og ikke kunstnerisk.
Til gælder har jeg (ikke alene i dette
til fælde, med bogen, men i alle for-
- udgørende for sig) en formel, at "R+B"
er en formel - en arbejds metode - på
hvilke man ikke kan basere en
afsluttet produktion, men som alene kan
betjene til en situation til situation
og alene bestemt af denne situation
og aktuelle omstandigheder. Det er
disse forhold, - alene -, som bestemmer
hvordan "R+B" skal fremgives - og
præsenteres - for ~~at~~ atter at citere

Wittgenstein "The meaning is the use".
Det meste som ved vore de gæver mig
ved "R + B" er at bestandene: - fjerne-
strukturen - stemmer for maler kunsten
sproglige reperiore - fjerne-form - således
at "R + B" er i sig selv som man vil
at fremtræde som et kunstværk.
Dette er, så vidt jeg for øjeblikket kan
se, uendeligt. Det er så meget
mere beklægt som mine beskrivel-
-ser for netop dig og på at und-
-ge at fremstille problemet der ligger.
- på det kunstneriske udseende - d.v.s.
- øjeblikke kan identificeres som lit-
-tære det kunstneriske sprog-
-område.
Måske har jeg list mig just i dette
punkt, for det kunne også, som
lidt ligesom man kan se at ved denne
direkte fysiske omvæltelse af fjerne
struktur overskred og destruerede dette
- kunstneriske område - at den åben-
-lyse urimelig ved i forholdet mellem
de to fjerne og den helt betydning-
-løse (rent praktisk anvendte) struk-
-tur tydeligt demonstrerede modset-
-ningen til det ~~et~~ kunstneriske
område?